

Aurinkolatu 2-4,2 km

Saapuminen

Haapajärven keskustasta ajetaan Valtatie (27) Pyhäjärvelle päin 1,5 km, josta käännytään oikealle Kumisevaan ja jatketaan Kumisevantietä 5,7 km ja tullaan Kumisevan kylälle, josta jatketaan suoraan Pitkänkankaantietä 4,8 km. Aurinkoladun parkkipaikka on Pitkänkankaantien vasemmalla puolen.

Reittiseloste

Reitin yleiskuvaus ja yleiset huomiot

Niin sanotut Aurinkoladun reitit sijaitsevat Haapajärven Pitkälläkankaalla. Ne ovat lähellä Pitkänkankaan pururataa ja valaistua latua, joka on n. 0,5 km päässä Pitkällä-kankaalla sijaitsevasta Tynnyrikosken luontopolusta. Aurinkoladut eivät ole valaistuja reittejä. Niiden käyttötarkoitus on sulan maan aikana toimia kävely- sekä maastopyöräilyreitinä ja talvella hiihto-reitinä. Aurinkoladulla on kaksi reittivaihtoehtoa, helppokulkuisempi ja vaativampi, joista jälkimmäinen soveltuu vaativuutensa vuoksi hyvin maastopyöräilyyn ja sauvakävelyyn. Helpompi reitti soveltuu selvästi paremmin kävelyyn vähemmän liikuntaa harrastaneille, koska reitillä ei ole suuria korkeuseroja. Vaativammalla reitillä sen sijaan haastetta riittää kovakuntoisimmillekin liikkujille.

Reitit lähtevät parkkipaikalta. Aurinkoladulla ei ole retkeilijöitä palvelevia rakenteita, ja alueella on avotulen teko ankarasti kielletty. Reitin lähtöpaikalta n.1 km päässä on Pitkänkankaan hiihtokeskus, jossa on kota ja kuivakäymälä. Reitin parkkipaikalta on yhdyspolku hiihtokeskuksen kodalle, mutta polkua ei ole viitoitettu.

Reitit sijaitsevat entisellä soranottoalueella, josta johtuen maapohja on lähes kauttaaltaan hienoa hiekkaa ja hiesua, ja alusta on hyvin pehmeä. Monissa paikoissa varsinkin alueen reunoilla, jossa pääosa helposta Aurinkoladusta kulkee, kasvaa kirkkaanvihreinä ja laajoina mattoina matalakasvuista sammalta, joka sitoo hienojakoista maa-ainesta.

Reitti on merkitty maastoon eri värisin nuolin ja symbolein: **Aurinkolatu 1**, helpompi reitti on merkitty sinisellä värillä ja **Aurinkolatu 2**, vaativampi reitti on merkitty punaisella värillä.

Aurinkolatu 1 -reitien korkeuserot ovat minimaaliset, koska reitti kulkee lähes poikkeuksetta reuna-alueilla, keskimäärin noin 123-125 metrin korkeudella meren-pinnasta, kokonaispituuden ollessa n. 2 km. Helpon reitin loppuosa myötäilee viereisen Pitkänkankaantien linjaa, kulkien suoraan n. 300 metrin matkan ja päättyen reitin alkupisteeseen.

Samalla osalla on myös moottorikelkkareitin pätkä, mutta moottori-kelkkailijat eivät kuulemma aja hiihtoladun päällä. Kesällähän tätä ongelmaa ei muutenkaan ole. Molemmat reitit kulkevat osittain päällekkäin, mutta leveys suunnassa on tilaa riittävästi väistää nopeammin liikkuvia pyöräilijöitä.

Suurin osa **Aurinkolatu 2** –reitistä on linjattu soranottoalueen pohjalle ja maastossa oleviin rinteisiin ja mäkiin, joissa on kohtalaisen jyrkkiä ja pitkiäkin nousuja ja laskuja. Vaativan reitin suositeltu kiertosuunta on *myötöpäivään* pyöräiltäessä, mutta kävel-lessä sen voi tietysti kiertää kumpaankin suuntaan, kuten myös helpomman reitin. Kävelijän on kuitenkin huomioitava, että mikäli alueella on maastopyöräilijöitä, he liikkuvat huomattavasti nopeammin.

Aurinkolatu 2:n reitti on lisäksi linjattu niin, että se tekee monissa paikoin silmukkamaisia ja tiukkoja mutkia, mikä tekee mm. mäkien nousun vaativaksi, koska riittävää vauhtia ei välttämättä pisimpiin ja jyrkimpiin mäkiin saa. Myös reittipohjan pehmeys tekee mäkien noususta vaativaa, koska pyörä saattaa jäädä "sutimaan" mikä pysäyttää vauhdin. Reittiurat ovat leveitä, ja ne riittävät talvella sekä perinteisen- että luistelutyylin hiihtouran tekoon rinnakkain.

Aurinkolatu 1:n linjan ympäröivä kasvillisuus on pääasiassa avointa mäntykangasta, jossa näkyvyys on hyvä, mutta **Aurinkolatu 2**:n osalla etenkin soranottoalueen pohjalla ajouran molemmin puolin joissakin kohdin tiheästikin kasvavat puut ja pensaat rajoittavat näkyvyyttä jopa niin, että vierekkäisille ja vastakkaiseen suuntaan kulkeville ajourille on hankala nähdä vaikka ne olisivat vain muutaman metrin päässä toisistaan. Mielenkiintoisena kasvillisuusdetaljinä ovat alueelle istutetut lehtikuuset.

Aurinkolatu 2:n ajaja ei pääse helpolla, sillä pitkiä tasamaan ajo-osuuksia ei reitille paljon mahdu, vaikka toki koko ajan ei tarvitse hirveää mäkeäkään ylös polkea; joistakin nousuista ja laskuista selviää helpokosti, vaikka kokonaisarvio reitistä onkin vaativa.

Korkeuseroilla mitattuna reitin korkeimman ja matalimman paikan ero on jopa n. 40 metriä, ja joidenkin vaativimpien nousujen GPS-jäljen korkeusprofiilista katsottuna nousua on mm. noin 30 metriä n. 300 metrin matkalla (n. 10 % nousu) n. 2,5-2,7 km matkan jälkeen. Tai, noin 19 metriä 220 metrin matkalla n. 1,6 km lähdöstä (8,6 %). Heti radan alussa on myös vastaavanlaisia nousuja, kuten noin 300 metrin ajon jälkeen nousua 120 metrin matkalla hieman yli 18 metriä (15 %).

Lisäksi reitillä on sivukallistuksia mutkissa jonkin verran, ja luultavasti nämä kallistuskulmat kasvavat sen mukaan, miten kovaa ja usein reitillä mutkissa ajetaan.

Aurinkolatu 1:n kulkijalla ei pituus- tai sivusuuntaisia kallistuksia käytännössä ole, tai pituussuuntaisen nousun/laskun osuus on hyvin pieni. Molemmat reitit palaavat takaisin samaan kohtaan, josta lähtivätkin, eli parkki-paikalle.

Aurinkolatulla on avotulenteko kielletty.

Aurinkolatu, helpompi, helppo reitti
Aurinkolatu, vaativampi, vaativa reitti

Reittihuolto

Kumisevan Kaiku osuuskunta
p. 040 5757356, 040 0528317

Kaikki reitit on rakennettu siten, että niillä voi kulkea jokamiehenoikeudella. Kulku reiteillä tapahtuu retkeilijän omalla vastuulla.

